GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ ŠIŽGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODJEL

Tribuna

POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU. Mali oglasnik 10 riječi D.3.50 svaka daljnja 25 p. Priopćeno po retku D 10 — Plativo i tuženo u Šibeniku

IZLAZI SVAKOG DRUGOG DANA U JUTRO OSIM NEDJELJE. Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin, Šibenik, Ul. Episkopa Milaša. Izdavač i odgov. urednik Hamilkar Vitaliani — Telefon br 47 —

POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.— Pretplata mjesečno Din 12.- Inostranstvo Din 20. Čekovni rač. Zagreb 38.114 - RUKOPISI SE NE VRAĆAJU.

GODINA IV | ŠIBENIK — 2 APRILA, 1936 — SPLIT | BROJ 352

Ostaci stare i dične narodne garde

Medju rijetke živuće ostatke one stare neokaljane narodne garde, koja je, bez obzira na političku orijentaciju ili partijsku pripadnost, bila ponos i dika ne samo Dalmacije nego i čitavog hrvatskog dijela jugoslovenskog naroda, zbog svojih visokih vrlina uma i srca, možemo bez sumnje da ubrojimo vrlog starinu, uglednog narodnog prosvjetitelja i uzornog borca senatora g. don Franu Ivaniševića.

Nedavno je jedan naš list, u prikazu njegove zlatne knjige „Na pragu života", vrlo ispravno istaknuo da se naš čestiti don Frane nije sticajem okolnosti i razvojem prilika „razočarao" u Jugoslaviji i jugoslavenstvu i nije pljunuo na svoju prošlost, jer je duboko osvjedočeni kršćanin, kremen-karakter i pravi narodni sin, a ne farizej. On je neustrašivo, vedrog čela, kršćanski i jugoslovenski išao stazom, kojom je nekada jugosl. katol. episkopat bio zakoracao t.j. novembra 1918-ste godine, ravno, ne skrećući ni desno ni lijevo, k cilju obilježenom znakom: kršćanska ljubav i jugoslovenska sloga. Na tom putu bili su mu podmetani klipovi, „kažnjavan" je čak i od samih crkvenih vlasti, prezren od „patriotskih" krugova — ali i nagrađivan, i to ne od ljudi malog duha, već od samoga Kralja-Mučenika, čijem je Milošću i Voljom postavljen za senatora Kraljevine Jugoslavije".

U „patriotske" krugove, koji napadaju i preziru rad i prošlost ovog časnog našeg starine i rodoljuba, spada eto i splitsko „Novo Doba", koje je izvrglo gruboj kritici njegov posljednji govor u senatskoj budžetskoj raspravi.

Don Frane Ivanišević današnje političke prilike pripisuje u svom govoru rđavoj administraciji; citira riječi dra Trumbića, koji je učestvovao u stvaranju države i njegovo mišljenje o narodnom i državnom jedinstvu, koje je iznio 1918 god.; zalaže se za kulturni i privredni napredak Zagreba, koji je čitavo stoljeće bio ognjište narodnih podviga, narodne borbe i narodnih pobjeda; zalaže se za Jadran, kome se posvećuje malo pažnje; govori opširno o vjerskim odnosima i zalaže se za vjersku trpeljivost u našoj državi; izjavljuje da nije protiv onih političkih stranaka, koje vaspitavaju narod, ali da je protiv onakovih stranaka, koje ga zavađaju i koje destruktivno djeluju i na koncu u svom govoru izjavljuje da će i u grob ići sa vjerom i političkim zavjetom da treba čuvati Jugoslaviju, pod jednim imenom, pod jednom zastavom, pod kojom treba jačati temelje naše jedinstvene države i ne dopustiti da se zbog bilo koga imena ili plemena, vjere ili konfesije, zaustavi politika naše državne konsolidacije i narodnog jedinstva.

Nakon ovog odličnog i hvalevrijednog govora anonimni člankopisac „Novog Doba" usuđuje se kazati, da bi don Frane Ivanišević bio bolje učinio da u senatskoj budžetskoj debati nije uopće uzimao riječ; da je njegov položaj kao političkog čovjeka sam po sebi nezgodan, jer senatori, pa i oni koji su imenovani, treba ipak da budu, barem nekako, pretstavnici naroda, jer jedino tada njihova riječ može da ima neko značenje, dok g. Ivanišević međutim, ne samo da nije pretstavnik naroda, nego je danas u opreènom stavu, zbog čega njegove riječi i izazivlju neprijatan utisak i loš rezultat.

Kad bi pok. Kisić mogao da ustane i kad bi mogao da pročita ono što danas njegov list piše, ili to onaj njegov list, koji je bio **glasnik novoga doba, koji je bio pobornik jugoslovenske misli** i prema tome novih stremljenja i novih pregnuća, on bi se sigurno tužan i zdvojan vratio u grob! I to je uistinu neviđena drskost i neukusnost sa strane „Novog Doba" predbacivati jednom dičnom mužu kao što je don Frane Ivanišević, da bi bio bolje učinio da nije uopće uzimao riječ, jer da je njegov položaj sam po sebi nezgodan, jer da njegove riječi izazivlju neprijatan utisak i loš rezultat i to sve za to jer da ne uživa povjerenje naroda i to onoga naroda iz kojeg je iznikao, onoga naroda kojemu je kao malo tko bio čitavoga vijeka brižni otac i iskreni savjetnik i u čiju je korist i boljitak uložio sve svoje sile i sva svoja nastojanja!

Po logici dakle i shvaćanju današnjih uređivača „Novoga Doba" danas imaju prava na javnu riječ isključivo oni pretstavnici naroda, pa makar bili i analfabeti, koji su birani na Mačkovoj listi i samo je njihova riječ kadra da izazove prijatan utisak i da donese odlične rezultate? Za njih je dakle vrijednija jedna prazna poslanička legitimacija — koja nije izraz volje i svijesti narodne, nego je diktat poznatih političkih diktatora — od poluvjekovne uzorne i nesebične aktivnosti jednog čestitog narodnog pregaoca, čija je aktivnost priznata i nagrađena od Blaženopočivšeg Kralja-Ujedinitelja senatorskim položajem?

U članku spomenutog lista naglašuje se, da su dr Trumbić i Hrvati bili negda **oduševljeni pristalice jugoslovenstva, pače možda jedini istinski Jugosloveni u ovoj državi**, ali da treba potražiti razloge na protivnoj strani zbog kojih su Hrvati izmijenili poglede na naš politički život i koji su ih doveli na današnju liniju.

Dakle, prema ovakovim izvodima, ti bivši „istinski Jugosloveni" smatrali su svoje jugoslovenstvo kabanicom koju se može po volji da mijenja? Dakle, po njihovom shvaćanju jugoslovenstva, mogu da postoje razlozi i da se pojave razočaranja, koja ih odrješuju od jugoslovenskog nacionalizma? Jesu li oni pariški antifašisti, koji žive u emigraciji i koji trpe mnogo veća razočaranja i čiji je položaj vrlo osjetljiviji od onoga nekadanjih „istinskih Jugoslovena", jesu li oni antifašisti promijenili svoju političku liniju u pravcu talijanskog nacionalizma, jesu li iz inata prestali biti Talijanima?

U spomenutom članku navodi se također, da „prijašnji režimi koji su se izmijenili, nisu htjeli da posluhnu što neće i što hoće Hrvati, zato jer su uvijek nalazi na hrvatskoj strani oni koji su upotrebljavani kao neki pretstavnici Hrvata, a koji takovi nikad nisu bili. Uzimajući te ličnosti u svoju službu, režimi su prikazivali to kao udovoljavanje nekim hrvatskim težnjama, a u stvari svaki od tih ljudi koji je ulazio u službu tih režima, postajao je jedna nova crvena krpa, koja je mogla samo još više da nadraži osjećanja Hrvata".

Neka nam logički člankopisac „Novog Doba" izvoli odgovoriti, jesu li gg. ministri dr Ante Trumbić, Stjepan i Pavao Radić i priznati g. g. ministri na strani dr Ante Tresić-Pavičić i dr Josip Smodlaka i banovi gg. dr Matko Laginja i dr Ivo Tartaglia — koji su sarađivali u prijašnjim režimima — bili pretstavnici Hrvata, „koji takovi nikad nisu bili" i jesu li i oni „postajali jedna nova crvena krpa, koja je mogla samo još više da nadraži osjećanja Hrvata?"

Ljubo Rodić

Austrija je uvela opću vojnu dužnost

Wien 2. Kancelar g. Schuschnigg sazvao je parlamenat na izvanrednu sjednicu gdje je imitirajući geslu gosp Hitlera objavio uvađanje opće vojne dužnosti na čitavom teritoriju austrij. republike.

Katastrofalni potres

Wien 2. Prošle noći u 2 sata i 23 minuta zabilježio je seizmograf katastrofalni potres u daljini od 9360 km. Perturbacije na seizmografu su trajale 5 sati. Zona potresa je vrio široka. Očekuju se izvještaji sa epicentra njegove okolice.

APSURDI

Apsurd je sve ono, što se kod nas danas događa. Ima li nekog našeg misaonog i dobro mislećeg patriote, koji bi to mogao oporeći? Ali bezobrazni je apsurd n. pr. ono kad stanoviti ljudi kroz novinstvo ili po svojim političkim zborovima danas tvrde, kako sve ovo nezdravo što provejava našom politikom treba konačno likvidirati. Lijepo je to, ali mi jugoslavenski nacionalisti imamo o svemu tome svoje posebno mišljenje. Apsurd je to, što je do tih jazova, te netrpeljivosti, te svađe, tih nemira, te nejednakosti i tog nezdravog uopšte u našoj domovini i došlo, ali bezobrazan je apsurd kad to danas iznose, postavljajući se u pozu nepriskosnovenih političkih moralista, ljudi, koji svu tu našu političku dekadensu imaju na svojim dušama. Jer na koncu svih konaca, dosljedno svemu današnjemu, moramo da si postavimo pitanje, pa ko je taj uzročnik svemu tom zlu što nas tišti. Tu ima samo jedan jedini logičan odgovor. Mi smo ustavna država. Krivac je zlu onaj, koji je državom upravljao, krivac je onaj koji je imao vlast, a vlast su imali baš oni koji danas, samo pod drugim obrazinama, ispevši se na pijedestale svoje bezobzirnosti, tako glasno morališu, dijeleći lekcije i lijevo i desno i gdjegod stignu. U ovim našim zamjerkama mi ne djelimo ljude. Svi su oni jednako krivi, sve njih mi skupa uvlačimo pod jednu istu kapu, jer su svi jednako davno umjesali svoje prste u ovu gorku pogaču današnjice.

Upravljati državom sa svim nastranostima i osobinama zadrtih partizana i profesionalnih politikanata, bezglavo vršljati narodnom politikom, upornošću manijaka, iznosit sebe i svoje nad interese naše općenitosti, te sada, kada je naš narodni prosperitet sveden u ćor-sokak, jedino njihovim radom i njihovim zaslugama, bez obzirno isticati, odbijajući od sebe svaku odgovornost, kao neke nove Mesije našeg narodnog i političkoga života. Po njihovom sopstvenom priznanju naša politika bila je zločin na našem narodnom tijelu, a za svaki zločin imaju samo dvije dolične satisfakcije. Prvo, zločin priznati i pokajati se ili drugo, za zločin primiti doličnu kaznu. Kad isti ti ljudi misle da zataškaju prošlost bujicom frazeologije, onda je to prosti i goli apsurd. Zar se misli, da je za upravljanje narodom i državom dostatno navući drugu obrazinu promjeniti dlaku, a da ćud ostane ista.

Ima u svijetu ideja, religija, programa i vjerovanja. Ima ih istinitih, ima ih i lažnih. Laži propadaju vremenom, a snjima nestaje i ljudi, koji su se tim lažima zanosili ili ih propagovali. To je logičan proces. Lažne ideje i religije, lažni programi i lažna vjerovanja u našoj politici su već davno za misaonog i dobromislećeg čovjeka propali, samo se kod nas ljudi trabanti tog lažnog zlog i nevaljalog, još uvjek drže na površini našeg političkoga života, a to je apsurd, to je brana našem državnom saniranju i uzročnik sviju zala što nas biju.

Danas se radi o konsolidaciji Jugoslavije, a Jugoslaviju mogu konsolidovati samo osvjedočeni i izgrađeni Jugosloveni. Bez toga ne ide niti će ići.

Š.

Zašto?

Naš program

Na adresu sarajevskog „Jugoslovenskog Lista"

Jugoslovenski List" od 24-III o.g. osvrćući se na jedan članak g. Dr. O. Tartaglie, koji je naš list nedavno donio, naglasuje da je spomenuti članak **„napisan u najfašističkijem listu „Tribuni".**

Da je ova klasifikacija potekla iz kakvog lista koji je orijentisan u pravcu ideologije koju zastupa „Udružena opozicija" ili „Katolička akcija" tome se ne bi nimalo čudili, ali da nas ovako klasificira list, koji prema njegovu naslovu, zastupa jugoslovensku ideologiju, list koji poslije fatalne nesreće u Marseillu, prvi u nadglavlje stavio u velikim slovima „Čuvajmo Jugoslaviju", to nas uistinu vrlo čudi.

Bili bi zahvalni „Jugoslovenskom Listu" kad bi nas htio počastiti svojim odgovorom, da li je našu „Tribunu" nazvao najfašističkijim listom samo za to što smo donijeli članak g. Oskara Tartaglie u kojem se negira i otklanja fašizam? Može li spomenuti list da navede još koji dokaz da „Tribuna" propagira i da podupire fašističke metode?

Ovom prilikom poručujemo „Jugoslovenskom Listu" i objavljujemo svima i svakome, da je naš list **neodvisno glasilo,** *koje nije nikad zastupalo ni fašističku ni bilo kakovu drugu ideologiju, koja je u opreci* **narodnim jedinstvom i državnom cjelinom, jugoslavenskom mišlju, slogom i bratstvom između triju plemena i sviju vjera u našoj zemlji.** *Naš list ustupa rado svoje stupce svima onima, bez obzira na njihovu partijsku opredijeljenost, a koji svojim pisanjem hoće da doprinesu svoj udio za odstranjanje današnjeg haotičnog stanja u zemlji, izgrađivanjem duhovnog i stvarnog jedinstva u ovoj našoj velikoj i lijepoj Jugoslaviji.*

Kolikogod je naš list svojim skromnim silama spreman da vrlo rado podupire nastojanja Kraljevske Vlade, koja je u svojem programu i izjavama njenih članova uvijek podvlačila i uvijek na prvom mjestu isticala ideju državnoga i narodnoga jedinstva, toliko je spreman da ovu vladinu aktivnost pred svojim čitaocima dovede u sklad s pregnućima parlamentarne opozicije, u koliko se ona osnivaju na istinskoj jugoslovenskoj misli i na iskrenoj želji da svojim radom doprinesu, ne ličnim interesima i ambicijama, nego i sređenju općih političkih prilika i općem blagostanju u zemlji. Naš list bio bi k tome sretan, kad bi mogao da uvjeri i pristalice „Udružene opozicije", da njegov program ne predvida sijanje plemenske mržnje i vjerske netrpeljivosti. Da je pak to tako, najbolji je dokaz što naš list poštuje i propagira one velike istine, koje je pisao i propovijedao veliki vođa Hrvatske seljačke stranke pok, Stjepan Radić, a dobronamjerno kritizira i osuđuje one pojave iz opozicionih redova, koje smatra da su štetne za našu državnu i narodnu cjelinu. Pa evo i ovog puta iznosimo pred naše čitaoce značajne riječi Stjepana Radića, koje je on negda napisao u svojem članku **„Kako se danas brani domovina",** *a koje su danas toliko aktuelne, da nemožemo a da ih živo ne preporučimo pristalicama pokreta Dr. Mačeka, koji je bio najbliži i najvjerniji njegov saradnik i koji je k tome njegov nasljednik u vodstvu stranke:*

„...Gospoda, opet, kada govore i pišu o domovini, misle obično samo na brda i doline, na rijeke, potoke i jezera, na bujne vinograde, rodna polja, guste šume i osobito na široka mora. Svim se tim gospoda ponose, pak zato i pjevaju: Lijepa naša domovina... Ali pitajmo se po duši, je li se još ikada čulo, da se netko hvali ljepotom svoje matere?...."

„Nešto je drugo otadžbina, nešto veće, dublje i značajnije. **Svi smo Srbi, Hrvati i Slovenci jedna otadžbina".**

„Ti ljudi, koje lako razumijemo, makar se nismo nikada učili njihovu jeziku, ljudi kojima je materinski njihov govor ili jednak ili sličan našemu, ljudi, koji se možda i malo različno nose nego mi, ali znadu i našu pjesmu i našu igru, muče istu muku i nadaju se s nama **u zlu dobru, a u dobru boljemu, ti ljudi naš su svijet, ili naš narod,** *koji se od Drave, Mure i Dunava do triju mora zove svakojakim imenima, a najpoznatija i najrodnija:* **Slovenac, Hrvat, Srbin i Bugarin. Eto taj narod, to je živa domovina naša: bez njega sva bi ova zemlja, u kojoj živimo, opustila, bez njega bi nam cviječe povenulo i sunce potamnilo. — Za nas i danas ima samo jedan nauk, a taj je: „učiti se plamtjeti najsvetijom ljubavlju, ljubavlju k narodnoj braći svojoj.."**

Eto ovaj nauk i ove riječi neumrlog Stjepana Radića i mi najdušeljenije prihvaćamo i, najvećim poštovanjem prema njegovoj sjenki, uvrštavamo ih u naš nacionalni i politički „Vjeruju".

PREGLED DOMAĆE ŠTAMPE

Prošla godina bila je za sokolstvo polaganje ispita jačine, savjesti i ljubavi prema narodu

Na godišnjoj skupštini sokolske župe Beograd, kojoj je prisustvovao i ministar za fizičko vaspitanje naroda g. Rogić, starešina župe ing. g. Milivoje Smiljanić u svojom govoru između ostalog je rekao:

U prošloj godini su se i pre izbora, a još više iza izbora isprečile mnoge smetnje, a gdegod i nepremostive teškoće, našem radu. Mi sokoli smo rodoljubi i volimo svoju otadžbinu. U prošloj godini u mnogim mestima za sokolstvo je nastupilo polaganje ispita: jačine, svesti i ljubavi prema narodu i otadžbini. Braći i i bratskim jedinicama što ostaše postojano na bedemu utvrđave sokolske ideologije, istrajnog sokolskog rada i na liniji duhovnog i nacionalnog jedinstva odaćemo dužno i zasluženo priznanje, ako se na njih ugledamo i u svima jedinicama prionemo na istrajan, pun samopregora i požrtvovanja sokolski rad na uzdizanju i prosvećivanju sebe samih, pa onda naše bliže i daljne okoline.

Sokolstvo, nastavio je starešina župe g. Smiljanić, kao zatočnik narodnog i državnog jedinstva, neka se uvek zna, n ti je pripadalo, niti pripada, niti će pripadati pojedinim političkim organizacijama, ni režimima. Ono je nepolitičko i narodno. Ono leči, i radi da ono što je opšta narodna svetinja bude za sve opšte dobro i svima neprikosnoveno. — „Ne politiku u Sokolstvo, već Sokolstvo u politiku" po zamisli velikog brata Masarika, znači ne dopustiti unošenje u sokolstvo manira i metoda politike, ne angažovati sokolstvo ni za jednu dnevnu politiku, ni za jedan režim, već u politiku unositi sokolske principe i manire... (Politika)

Izjava ministra vojske

Beograd, 27 III. U svom ekspozeju o budžetu ministarstva vojska rekao je ministar general Marić:

„Gospodo senatori, budite uvjereni, da mi i danas raspolažemo takvom vojnom silom, koja našim prilikama i potrebama odgovara. Mi imamo vojnu silu dobro organizovanu i formiranu, u dovoljnoj mjeri obučenu i odgojenu u duhu jedinstva misli i osjećaja naših vojničkih vrlina, koje su naša tradicija, i zadahnutu osjećajima najviših dužnosti prema Kralju i Otadžbini.

Ona počiva na pouzdanim i ispitanim temeljima, koje joj je postavio njen stvaralac nepobjedivi Viteški Kralj Aleksandar I. Ujedinitelj". (Politika)

Novi miroljubivi predlozi g. Hitlera

London, 2. Jučer u 10 sati primio je g. Eden njemačkog izvanrednog poklisara g. Von Ribbentropa i zadržao ga kod sebe preko dva sata. Tom prilikom je povjerenik g. Hitlera predao g. Edenu novi njemački memorandum koji obuhvata 22 stranice otkucane na mašini, a raspada se u tri dijela sa 27 tačaka. Prvi dio sadrži juridička razmatranja o njemačkom odbijanju londonskog memoranduma. Taj dio predviđa tri faze za ostvarenje pravednog i trajnog mira u Evropi. Prva faza ima da obuhvati istinske i iskrene razgovore na bazi ravnopravnosti i prave volje. Druga faza se odnosi na konkretne predloge, a treća na ekonomsko izmirenje evropskih država.

Drugi dio se odnosi na njemačke predloge, koji su uglavnom ostali isti tj. oni koje je g. Hitler 7 marta 1936 iznio u parlamentu. Naročito se podvlači potreba revizije kolonijalnih mandata i potreba rastave Versaillesko ugovora od pakta Društva Naroda. Njemačka vlada predlaže sklapanje pakta o nenapadanju sa Litvanijom, Poljskom, Čehoslovačkom i Austrijom na istoku, a sa Francuskom i Belgijom na zapadu. Njemačka vlada predlaže da se omladina vaspitava i u Francuskoj u duhu tolerancije i prijateljske uzajamnosti. Kad dođe do kompromisa onda treba da i francuski narod kao i njemački plebiscitom odredi svoj stav prema postignutim sporazumima.

U trećem se dijelu predlaže saziv velike međunarodne mirovne konferencije, ograničenje naoružanja i osnivanje specijalnog međunarodnog suda za rješavanje eventualnih sukoba koji bi nastali zbog povrede utanačenja između Njemačke i njezinih susjeda.

Napuštamo Lokal i prodajemo svu robu uz vrlo jeftine cijene i to: **ŠTOFOVE za MANTELE**

KOSTIME i HALJINE. INTIME, PLATNA ENGL., ČESKA i DOMAĆA

u svim širinama, **RUČNIKE** u ogromnom izboru od Din 5.- pa na više,

ZEFIRE za košulje i. t. d. **ISKORISTITE PRILIKU** dok zaliha traje

Crvenković i Manojlović

SPLIT, Narodni trg ugao

Split

Iz J. N. S. Borbaši

Zamoljeni smo od sekretarijata jugoslovenske narodne stranke-borbaši, da donesemo slijedeće saopćenje:

U nedjelju 22 o. mj. bili su u Mravincima Dr Oskar Tartaglia i Ante Macanović, te stupili u doticaj sa tamošnjim borbašima. Izabran je mjesni odbor borbaša za selo Mravince sa pretsjednikom Antom Bučanon pk. Luke zidarom u Mravincima.

U srijedu jutro 25 o. mj. na Blagovijest posjetili su Dr Oskar Tartaglia i Ante Macanović selo Podstrana U Svetom Martinu dočekalo ih je 20-desetak Mačekovaca, među kojima većinom djece, poklicima Maček, Hrvatskoj i proti Jevtiću. I ne osvrćući se na tu demostraciju prosljedili su prestavnici borbaša svoj put prama Podstrani, dok su Mačekovci i dalje bjesnili i čak sa zvonika crkve zvonili mrtvačko zvono. U prätnji uglednog seljaka Marić Banja, Marin Stašin došli su prestavnici borbaša u Podstranu, gdje su ih dočekali i pogostili tamošnji borbaši. I u Podstrani je izabran mjesni odbor borbaša sa Marić Banja Marin Stašin pretsjednikom i Božikovićem Mijom Marinovim potpresjednikom. Prestavnici borbaša su se zadržali u Podstrani do 2 sata popodne u razgovoru sa svojim pristašama.

U 2 sata popodne krenuli su prestavnici borbaša Dr Oskar Tartaglia i Ante Macanović u pratnji jedne grupe od 10 borbaša u sela Krilo-Jesenice, gdje su ih dočekali borbaši toga sela. Mačekovcima je to bilo krivo, pa su se i oni okupili. Prestavnici borbaša su ostali u razgovoru i sa svojim ljudima i sa Mačekovcima, te tumačili svoj program. Nakon togâ okupili su se borbaši u kući Ante Vukovića pok Stipana, gdje su bili pogoščeni. Stari mjesni odbor sa pretsjednikom Antom Vukovićem je popunjen i u odbor su ušlâ tri nova člana. U pratnji borbaša iz Krila-Jesenice krenuli su prestavnici borbaša pred večer natrag uz poklike i pjesmu.

Sjednica akcionog odbora jugoslovenske narodne stranka za primorsku banovinu održâće se na Veliki Četvrtak 9 o. mj. u 9 sati prije podne u Splitu u prostorijama sekretarijata: Ban Jelačića 4. I. kat sa slijedećim dnevnim redom: 1. Izvještaj o političkoj situaciji; 2. Reorganizazija i popunjenje akcionog odbora; 3. Izbor sreskih odbora; 4. Rad u narodu: zborovi, konferencije, sastanci i dogovori; 5. Eventualija. Na tu sjednicu pozvan je i pretsjednik borbaša g. Svetislav Hodjera. Umoljavaju se svi članovi, kojima je upućen poziv, da svakako i nefaljeno dođu na tu sjednicu.

JADRANSKA PLOVIDBA D. D
prireduje
Uskrsni izlet sa OBROVAC
12 i 13 aprila 1936 sa redovitom prugom br. 34 — vozeći kroz pašmanski, velebitski, novigradski kanal te uz koito rijeke Zrmanje.

Nedjelja: odlazak iz Sibenika u 5 s. dolazak u Obrovac u 17 s.

Ponedj.: odlazak iz Obrovca u 5 s. dolazak u Šibenik u 17 s.

Cijena za odlazak i povratak Din.100.

N.B. Ko želi sobu za spavanje u Obrovcu, eventualno hranu na brodu može uz paušalnu cijenu dobiti, ako se predbilježi 48 sati prije odlaska parabroda.

Agencija Šibenik.

Svečani pomen zasluženim učiteljima

Prosvjetnim radnicima pok. Vladimiru Joviću, Simi Simiću, i Nikoli Coko priređuju, na Lazarevu subotu 4 aprila o. g. u 11 sati, u Sabornom hramu Sv. Uspenije Bogomatere u u Šibeniku, blagodarni učenici, odani prilatelji i vijerni satrudnici i kolege njihovi Kninjani nastanjeni u Šibeniku, o čemu se obznajuju svi Kninjani u Šibeniku, prijatelji i ustanove, te poštovaoci zasluženih pokojnika.

POMOĆNIK KOMANDANTA armijske oblasti u Sarajevu general Miroslav Tomić doputovao je u utorak u Šibenik po službenoj dužnosti.

VRBICA. Dan Vrbice — veseli i svečani dječji praznik, praznik proljeća i vaskrsa svega što je čisto, zdravo i plemenito, po prvi put biće proslavljen i u Šibeniku na Lazarevu Subotu 4 aprila u 15 sati, i to blagodareći inicijativi agilnih gospođa iz uprave „Pododbora Gospođa Knjeginja Ljubica". U prazničnoj povorci uzeće učešće sva djeca, a naročito učenici osnovne škole u zajednici sa svojim starijim drugovima iz građanske, Više osnovne, Zanatske, Trgovačke i Učiteljske, kao i Gimnazijei sa svojim nastavnicima, vjeroučiteljima.

† LAV ŠUPUK

Juče je održana zaupokojena sveta misa blagopokojnom Lavu Šupuku u crkvi Gospe van Grada.

Uspostava autobusnog saobraćaja

Veza na autobusnoj liniji Gračac-Biograd n m koja je bila ukinuta 1 decembra 1935 god, nanovo je uspostavljena te se normalni saobrać. na ci jeloj ovoj pruzi vrši od 1 aprila o. g.

U FOND „TRIBUNE" priložili: g.g. Dellagiovanva J. din 20, Banković E. i Bujas A. din. 10. — Uredništvo zahvaljuje.

Gostiona „Tri ruže" mijenja naziv

Zloglasni i apaški lokal „Tri ruže" u kojem se nazad nekoliko dana odigrala krvava drama u kojoj za malo nije platio životâ pješ. narednik Idris Dizdarević, mijenjâ naslov.

Vlasnik lokala Sebastijan Deranja, koji je i ranije bio kažnjen zbog svodstva i drugih prestupa, odlučio je da izmjeni primamljivi naslov „Tri ruže" u „Primorje".

Olimpijska izložba

Društvo za unapređenje turizma prirediće u najskorije vrijeme „Olimpijsku izložbu". Na izložbi će biti izloženi snimci i glavni momenti sa rimskih olimpijskih takmičenja u Garmiš-partenkirhenu. Svaki dan pristiže novi materijal za ovu zanimljivu izložbu.

Dječak postao djevojčica

Neke novine donijele su senzacionalnu vijest o pretvaranju dječaka u djevojčicu, a koja ne odgovara istini. Radi se o jednom zakašnjelom procesu koji je već u posljednoj fazi.

FILM

Tonkino Balkan od srijede prikazivaće II dio jednog od najljepših i najdubljih djela svjetske literature obrađenoj u klasičnom filmu „Jadnici".

POKUŠAJTE **Bukovačku mineralnu vodu „Knez Miloš"** jer je najbolja za liječenje: hroničnog katara nosa i grla, dušnika i pluća, katâra želudca (naročito sa povećenom kiselinom), hron. oboljenje crijeva, jetra i žučne bešike (zapaljenje, kamen, pjesak) hron. oboljenja bubrega i mokraćne bešike (zapaljenje kamen pjesak) i šećerne bolesti.

U svakoj boljoj trgovini možete kupiti. Uvjerite se.

Sastanak u Biogradu n-m za unapređenje turizma

Sâstanku za unapređaje turizma koji se je juče održao u Biogradu n-m prisustvovali su g.g. Dr Jerić referent za turizam pri banskoj upravi u Splitu, Čulić tajnik sâveza za unapređenje turizma, od društva „Putnik" iz Šibenika Ing. Ježina i Tommaseo, Pelicarić prets. b. o., podp. b. o. Šeat, te pretstavnici iz Molata, V. Rata, Premude, Silbe, Tijesna i sreski načelnik Timotijević.

Sastanak je otvorio u 15 sati g. Strpić pretsjednik Solina, pozdravivši prisutne. Nakon govora u kojem je istakao važnost turizma, pročitao je dnevni red: Značaj turizma u sjevernoj Dalmaciji; Saradnja vlasti i privatne inicijative, Općenite potrebe pojedinih mjesta; Vozni i plovidbeni redovi; Organizacija izleta; Eventualija i Rezolucija.

Predlog g. Strpića da se za pretsjednika izabere g. Čulić prihvaća se, a tako isto i g. Tommaseo za tajnika.

Nakon izbora za pretsjednika g. Čulić uzima riječ i govori opširno o potrebama primorskih krajeva sjeverne Dalmacije, koji su gubitkom Zadra ostali obezglavljeni i bez prirodnog centra. Mnogo se obećavalo, a ništa nije činjeno da bi se suzbila nelojalna kontropropaganda naših prekomorskih susjeda.

Dalje osvrćući se na izjave najviših eksponenata, državne banke i Min. financija, prigodom zadnjeg sastanka u Zagrebu, kojima se konstatuje da je prihod od 3 milj i 400 milj. din. dao Turizam, čita statistiku i podatke sa namjerom da prisutnima razjasni i dokaže kako su primorski krajevi najvećim dijelom doprinjeli da se taj prihod digne do tolike svote. (Sastanak je nastavljen do 22 sata.

Pretplatnicima

Da bi list mogao da redovito izlazi potrebni su ne mali fondovi iz kojih se namiruje svakodnevne potrebe i režijske troškove. Fond Tribune crpe koristi za vlastito održanje od članarine, priloga i utržka od prodanih listova. Ali zbog neurednog ispunjavanja obaveza sa strane pretplatnika, ovaj fond ni iz daleka nije onakav kakav bi morao da bude. Zbog toga se ovim obraćamo svim onim preplatnicima, koji ni do danas nisu ispunili svoje obaveze da u najskorije vrijeme iste ispune.

U idućem broju biće priložene čekovne uplatnice te molimo pretplatnike, à naročito one koji su prekomjerno zaostali u pretplati, da ispunu svoju dužnost i podmire pretplatu.

Imena svih onih koji ne ispune svoje obaveze prema listu, biće odštampane u Tribuni.

Gradski registar

Iz naše sudnice

U utorak je održana rasprava po zakonu o zaštiti države g. Marku Živkoviću. Budući ovaj slučaj ne spada pod zakon o zaštiti države, sud je osudio optuženog po § 166 K. Z. na 1800 dinara globe ili mjesec dana zatvora. Sud je osudio optuženog uvjetno na godinu dana, a državni tužilac je podnio priziv.

U utorak je održâna rasprava braći Paško i Josipu Živković-Trlaji. Tuženi su da za podmetnuti požar u namjeri da se okoriste.

Nakon pročitane optužbe, iskâza svjedoka i odbrane, senat Okružnog suda osudio je Josu Trlaju Živković na godinu dana robije, a Paško na deset mjeseci strogog zatvora.

Otkaz Putnikovim namještenicima

Društvo za unapređenje turizma dalo je otkaz šefu poslovnice Ćirilu Tommaseu i blagajniku Marku Bakašunu. Otkaz se motivira reorganizacijom posla, međutim je uslijedio zbog ukidanja biljetarnice sa strane centrale „Putnika" u Beogradu.

Vijest o otkazu, sada baš na pragu sezone, izazvala je negodovanje u građanstvu.

Darovi Uboškom domu u februaru 1936 g.

(u dinarima)

Da počaste uspomenu *pk Ive Iljadica*: Braća Iljadica Grbešić 20.

Da počaste uspomenu *pk Eugenije Baranović*: Dr Sime Burić 20.

Da počaste uspomenu nadbiskupa *pk Dr Vinka Pulišić*: Dr Kažimir Pasini 20, Don Jerko Jurin 10.

Da počasti uspomenu *pk Valyke A. Milić*: Mario Lušić 20.

Da počaste uspomenu *pk Noe Maričić*: Edgard Vidović 10, Vinko Matačić 20, Obitelj Dra Nika Simovića (Zagreb) 100, Mate Belamarić bačvar 10

Da počaste uspomenu *pk Marije Švarc*: Obitelji Grubišić-Albl i Dr Sain 30.

Da počaste uspomenu *pk Frane Moro*: Dr Josip Marčelić 50, Dr Josip Lalić 30, Don Jerko Jurin 10.

Da počaste uspomenu *pk Jozice Kolenz*: Josip Kužina 50, Stipe Bodul 20, Obitelj Oskara Ipl. Falakovski 20, Slavomir Sinčić 20, Janja Jadronja 10, Jelicg ved. Edvige 20.

Da počaste uspomenu *pk Katice Kužina*: Antun Kolenz 20, Sime Antić 20, Salamon Drutter 20, Frano Istenić 30, Tonka ud. Petruželo 20, Pavao Goleš 20, Ive Županović 20.

Da počasti uspomenu *pk Tonke Vujatović-Šarov*: Dr Ektor Meichsner 100.

Da počaste uspomenu *pk Benedikta Šare*: Luka Šarić 10, prof. Klonirnir Škalko 10, Ludmila Pasini 10, Dr Kažimir Pasini 10.

Da vam prišapnem

Kad je Kolombo otkrio Ameriku njegovi tobožnji prijatelji su omalovažavali njegov podvig. Kolombo nimalo uvrijeđen pruži im jedno jaje i zatraži od njih da ga postave na noge. Prevrćali okrećali ali nije išlo. Na to on udari jajem o sto i jaje je stalo . . . .

Jest, ali naš „čika debeljko" nije mogao otkriti Ameriku jer je to već davno urâdio Kolombo, a jaje nije još koka sanijela. E zato se upustio u razglabanje. Naumio čovjek da napiše novu raspravu o tvorbi riječi. Gdje to spada, dali u gramatiku ili pravopis pravo da vam kažem nemâm pojma. Ali tek toliko znam da je crno-crno, a bijelo-bijelo.

Molim vas pazite dobro pa i vi dajte svoj sud. On na temelju študiranja, a mislim da je površno, konstatuje slijedeće:

Ako dječaku manjka jedno „j" pretvara se u djevojčicu — mislim na riječ dječak. Ali za Boga dragoga to je skroz nesnovano, jer sva silâ onih dječaka bez jednog „j" a to su većinâ ekavaca po njegovom tumačenju morale bi biti djevojčice. Nego ja mislim ovako. Kad bi dječaku — riječi dječak — falilo i „k" — slovo „k" — ni onda on nebi bio djevojčicâ. Jer manjkavost jednog „j" i „k" može da se desi zbog štamparske griješke, koja se naknadno da koregirati.

Mislim da su ova moja izlaganja točna, i da riječ „dječak" bez slova „j" i „k" ne može dâ se smatra sasvim drugom riječi koja nema nikakve veze sa korjenom prve.

Ako je ispravno tvrđenje „čika debeljka" onda sam ja propao.

Nego znate šta je. On je valjda htio da napravi vic u ovim tužnim i nesnosnim danima, u namjeri da nas nasmije. Boga mi je uspio jer ja se još i sad smijem.

Nin u novom plovidbenom redu

Jadranplov, po svom tradicionalnom običaju stavio je u promet nove plovidbene redove kojima važnost počinje 1. aprila, pa hoćemo obzirom na „šibensko okružje“ — a specijalno na pruge br. 30, 31, 33, i 34 nešto da reknemo.

U prvom redu, da bude u stilu ma tematike, promotrićemo prugu br. 30 a docnije ostale.

Pomenuta pruga polazi iz Šibenika u srijedu, te se u petak opet vraća preko Zaton—Nina u Šibenik. Ova pruga identična je onoj iz ranijeg plovidbenog reda i nema nikakove promjene — bar za nas. —

Pruga br. 31 Šibenik—Nin—Preko nema također nikakve promjene i identična je onoj ranijoj.

Pruga br. 33, a koja nas u ostalom najviše i interesuje, izmjenjena i umjesto u ponedjeljak — lokalni parobrod koji je saobraćao Olib—Nin—Preko—Biograd n/m, saobraća po novom plovidbenom redu petkom.

Na ovu prugu gledati nam je sa dvostrukog stajališta:

U prvom redu glede dana, ne kao takova, jer nam je u ostalom svejedno, već radi toga što smo ranije — budući je ovaj isti parobrod saobraćao ponedjeljkom — mogli hvatati iz Biograda prugu br. 24 Sali—Šibenik i tako, što no je riječ „jednim hitcem ubiti dva zeca“ — jer je čovjek koji je u Biogradu posvršavao svoje poslove mogao prosljediti za Šibenik, a k tome to je bio treći dan u tjednu kad se je moglo do Šibenika iz Zaton—Nina.

S druge strane promotrićemo ovu prugu sa čisto tehničkog gledista. U petak ujutro — odnosno kroz cijeli dan — imademo tri parobroda i to:

ujutro u 6.35 sati — lokalni Olib—Nin—Preko—Biograd n-m; ujutro u 9.35 sati pruga br. 30 Šibenik—Pag—Obrovac; te poslije podne 4.40 sati opet lokalni Olib—Nin—Preko—Biograd n-m, a poslije prolaze dani redom do srijede, a da se čovjek sa terena ne može nikuda kretati.

K tome treba naglasiti i to da je ova pruga izdejstvovana samo radi sudskih rasprava — a priznati treba — da nam je vrlo malo od koristi. Istina, mi se vraćamo istoga dana svojim kućama, ali ne „rebus faktis“, već „rebus infektis“, što je i jasno, jer parobrod koji kreće iz Zaton — Nina u 6.35, dolazi u Biograd n-m tek u 10,10 i to — *samo po plovidbenom redu* — a redovito se protegne svih 11 sati i konačno čovjeku ostaje cigli sat za posvršavanje svojih posala.

Istina, živemo u eri brzine i tehnike, ali ovo je — po mom laičkom shvatanju — rekord.

Kad bi taj isti parobrod polazio iz Zaton—Nina barem u 5 sati stizao bi u Biograd n-m u 9 sati i čovjek bi — bar donekle — dospio da posvršava najnužnije.

Kako bi se to dalo izmijeniti i koje bi sve pruge pri tome ulazile u obzir u to ne ulazimo — a i besmisleno bi bilo — ali mislimo da bi se i tome dalo doskočiti.

Nemanje interesuje nas i pruga br. 34 Šibenik—Obrovac koja ponedjeljkom tiče Vrsi (mulo).

Simpatično je — s koje bilo strane — da je u obzir došlo ticanje Vrsi (mulo), ali kako se je pri tome zaobišao Nin (jaruga) ili Zaton—Nin čudi nas.

Reći će nam se — možda — da smo fantastičari, ali nas nā to ne goni fantazija već zdrav razum i logično shvatanje.

U prvome redu, praviti pitanje o par kilometara (Nin, jaruga, — Vrsi, mulo) smiješno je i čudi nas, a u drugom redu obići sidrište Zaton—Nin kao normalno pristanište kod svih saobraćajnih sredstava (Petrčane—Nin —Privlaka i dalje, kao i Privlaka—Nin—Petrčane i dalje) znači ne polagati važnosti na mjesto ili ga u najgorem slučaju zapostavljati.

Uvjereni smo da će ovaj naš letimični pregled preko novog plovidbenog reda ostati kao mnogi, uzaludni i dosadni novinski traktati, ali iznosimo slijedeće pomišlju na onu „bolje da propanu narodi, nego običaji“.

— M. —

Gradnja škole u selu Hratovu

OKLAJ, 30. III. Prije nekoliko godina riješilo se da se gradi i otpočelo se sa gradnjom osnovne škole u selu Hratovu, kraj Oklaja. Suvišno bi bilo isticati važnost te škole, jer se to istaklo još u samom početku i iznosile se prilike ovamošnjih seljaka, sela Hratova. Selo Hratovo udaljeno je od Oklaja kojih četiri-pet kilometara, a najbliža škola djeci iz toga sela nalazi se u Oklaju. Ona, dakle, moraju svakog dana da pješače oko devet kilometara da bi redovito slušala nastavu i učila. Još to nekako lake ide dok su dani lijepi, ali po kiši i zimi neugodno je djeci da idu i time prekidaju redovan rad u školi. Osim toga, po pedagoškom i psihološkom načelu, teško je od te djece, koja se dnevno zamaraju pješačenjem, tražiti da rade kao i ona djeca koja su iz Oklaja i izbliže. Zbog toga mnoga djeca iz Hratova ne idu u školu, a i ne mogu, jer se zna iz kojih sela moraju dolaziti djeca u školu u Oklaju.

Još teže su prilike u selu Bogatiću koje je od Oklaja daleko 6-7 km. Kad se uzme u obzir da su to dva sela, Hratovo i Bogatiće, tako daleko onda se jasno vidi i ističe potreba da je škola, koja se započela graditi u Hratovu, od velikog značaja i koristi. Gradnjom škole u Hratovu omogućiće i djeci iz Bogatića da uče i da se oplemenjuju.

Dobro bi bilo da se jednom nastave radovi na ovoj školskoj zgradi i da se dovrše, pa da se jedno tako važno pitanje skine s dnevnog reda.

Natječaj za opć. liječnika

Na sjednici opć. odbora održana 27 marta o. g. donesena je odluka da se da otkaz dosadašnjem opć. liječniku, a na njegovo mjesto raspiše natječaj za novog opć. liječnika u Oklaju.

Dosadašnji opć. liječnik g. Dr Boris Ljubnički učinio je žalbu protiv toga, ali se ova nije uvažila. H. K.

Gospin Plač i Muka G. N. Isukrsta
od O. Kneževića
nabavlja se najjeftinije kod
Tiskare E. Vitaliani i Sin

Kako uistinu izgleda - u Silbi?

Silba 27. III. — Šibenski „Katolik“ br. 12. od 2 februara u rubrici „Naši dopisi“, a pod naslovom „Ples u korizmi“ donosi nekoliko skroz neistinitih i tendencioznih redaka o tobožnjem plesu kojeg je navodno održalo Sokolsko društvo Silba — prilikom 13 godišnjice evakuacije Silbe.

Očito je, da duboko religioznom auktoru (et comp.) po staroj praksi, nije bio cilj da osudi (jer bi prije morao osuditi sebe — za svoja djela) ples, koji je navodno održan taj dan, već mu je bila namjera da bezobzirno kleveće ustanovu, koja mu je trn u oku, kao i pojedinče, koji mu smetaju u provađanju njegovih mračnih planova, kojima je razorio sve lijepo i korisno u našoj Silbi.

Nebi mi apsolutno toj gospodi odgovarali radi sebe i Silbanaca, koji dobro poznaju naše prilike, jer ih vrlo dobro poznajemo, pak nas ne čude ovakovi ispadi, ali nām je do toga, da javnosti prikažemo pravo stanje stvari, te da upremo pustom na ono mjesto, odakle dolazi sve zlo, koje danas hara u našoj Silbi,

Nekada Silbi nije pristājalo ništa bolje od one naše stare: „Naša Silba zlatom siva, a u njoj se raj uživa“. Ovo nekad ne datira možda otrag 50 ili 100 godina. Ima tome možda četiri—pet godina, kako se Silba od pravog pravcatog raja pretvorila u sāvršeni pakao! Silbanska društvenost prije, bila je upravo na zavidnoj visini. Drugarstvo u Silbi ličilo je više bratstvu nego drugarstvu. Čovjek je u čovjeka gledao brata. Nikada svađa, podvaljivanja (nije se uopće znalo što je to), mržnje, njazivanja — pod Bogom ništa, šta bi moglo da poremeti savršeni red i mir koji je vladao u našem mjestu Jednom riječju: sve je sjalo i cvalo. — U ovakovim je prilikama postojala mogućnost raditi, sa radivati, stvarati, a šta je najvažnije, napredovati u svakom pogledu.

A sada?

Kako rekosmo, već nekoliko godina okrenulo se u Silbi sve — za cijelih 180 stupanja! Pojedinci, ne poznavajuć pravo stanje stvari, čudeć se pitaju: Kako i zašto je do ovoga došlo? Dokle će ovako i kuda to za pravo vodi? Kako to, da je na jednom nestalo one snošljivosti, ljubavi i međusobnog poštovanja, te onog reda i sloge, koja je ranije vladala kod nas?

Na ovo apsolutno nije ni malo teško odgovoriti. Dalo bi se čak spomenuti dan i sat, kada se tamni oblak nadvio nad Silbom i kada je ona (Silba) svoje zlo svečano dočekala i radovala mu se, misleć da će u budućo moći još više napredovati na svakom polju!

Kao prvo — o čemu se u pomenutom napisu govori skroz je neistinito, da je prilikom proslave 13 godišnjice evakuacije Silbe uopće održan ples. Po samom plakatu, kojim je bilo pozvano stanovništvo da prisustvuje proslāvi, moglo se razabrati da nije bilo ni riječi o plesu, prema čemu nije mogo biti, niti jest održan. Sav ples, taj dan, sastojao se je u par odsviranih komada, kojom je prilikom nekoliko omladinaca zaplesalo.

Program proslave sastojao se je od pet raznih tačaka, a sve skupa trajalo je oko dva sāta. Dakle pet tačaka, sa dužim pauzama, i u dva sata svršeno sve, može se zamisliti, koliko je moglo preostati vremena za plesanje. „Ples“ na proslavi evakuacije Silbe, došao je dobro našoj gospodi, kako bi mogli bolje da iskale svoj bijes, da bi lakše — kako već rekosmo — mogli klevetati za njih crnu ustanovu i one koji im stoje na putu!

Piscu spomenutog članka su — zna se — meta oni koji su navodno htjeli da se domognu „nezasluženih titula, časti i sl., bez redovitog školskog obrazovanja“! Tu smo dakle — u tom grmu leži zec! I to je svakako za Silbu i Silbance jedna nova — [illegible] i kovnici Silbanskog podzemlja! Dok su gospoda do sada znali spočitavati, kako su se tobože dali zavesti; kako su stranci posijali mržnju; kako nesvijesno služe „tuđinu“ itd. itd., sada na jednom „sijaše i siju mržnju“, samo za to da bi došli do „titula i časti“! Kojeg li bezumlja!

Sloboda misli, to je naš princip, pak ne osporavamo pravo ni g. auktoru (et comp.) da misle onako kako to u „Katoliku“ piše. Ali zašto onda nije pošao dalje, izjasnio se i naveo koje su to sve časti i titule do kojih su se „krivci za današnje stanje u Silbi“ htjeli domoći? Kada to g. pisac nije učinio ovaj put, da bi bio dosljedan, pozivamo ga da to učini putem štampe (preko svog „Katolika“.) sada — po mogućnosti čim prije. Neka nas ne štedi (mi njega nećemo); neka iznese sve, šta bi bilo i u najmanjoj vezi sa time. Ali, neka zna, ne učini li on to, mi ćemo otvoreno izaći sve — prikazaćemo, do u tančine, način borbe i sredstva kojā su se sve upotrebljavala (po uzoru američke klasne borbe!), te konačno cilj i posljedice iste.

Auktor članka piše (jer mu to sada konvenira), da su posijali mržnju oni koji su se htjeli domoći raznih titula i časti. Ali smo uvjereni da on tako ne misli, jer vrlo dobro zna, da su baš ovi, na koje on cilja, mogli danās kudikamo u boljem položaju, sa boljim namještenjem i ne pretrpjeti takovu materijalnu štetu, samo da su njimā (auktoru et comp.) robski služili ili im barem ne smetali i ne otkrivali golotinju njihove duše. Nije ovo tajna za ijednog Silbanca, kao ni za nikoga koji malo bolje pozna naše lokalne prilike. Zar „sijači mržnje“ nisu uvijek dostojanstveno, kako se to dolikuje čovjeku, odbijali „pruženu ruku“, te gospode, ne htijuć prodati se kao Jude?! Šta je za pravo izazvalo reakciju(!) ako nije takovo držanje „sijača mržnje“?! — Čini nam se da će se jednog dana „otkriti oltari“, te će i neupućeni sada dobiti jāsnu sliku prilika! Kada se „digne zastor“, neće biti moguće više sakrivati ništa!...

Konačno, svāki objektivan posmatrač ima bas sada prilike da se uvjeri tko za pravo kod nas, u Silbi, izaziva i tko sije mržnju — kome za pravo ne dā Bog ili netko drugi mira. Mi smo već par puta prešli preko izazivanja i neistinitog izvještavanja preko štampe (čak i ondje gdje se pisalo, da su u proslavama sudjelovalo hiljade ljudi!), samo da bi izbjegnuli još veće skandale, kako od toga svega Silba nebi trpila. Ali sada je isti gospodin pošo predaleko i nije bilo moguće ravnodušno preći preko toga, jer je već dosta takvih ispada i klevetanja lojalnih građana, koji su krivi samo to, što su radili, rade i radiće za napredak Silbe, kao i to, što su dobri nacionaliste. T. K.

Podmirite pretplatu!

Na lijepom sunčanom položaju iznajmljujem za odmah ili od 15 travnja lijepu parketiranu kompletnu spavaću sobu, uporabom kupatila, po volji kafu i pranje rublja. — Neposredno uz obalu, podesno za pridošlu sezonu za svakidašnje kupanje na moru. — Cijena vrlo umjerena. - Adresa u uredništvu.